

Кѡмчица *ум. отъ* комка: Ут ко̀ни зѡмат кѡмчица. *Ил.* 103.

Коньовъ *пр.* принадлежашій коню: Върза Марка за коньово седло. *М. р.* 209.

**Коледаре Куледаре Колядаря Ко-
лждници Колѣджане Кулжджани.**
мн. ч. отъ коледаръ, коледникъ, колед-
жанинъ. *Ил.* 395.

Копривалникъ *с. м.* пирогъ съ свѣ-
жей зеленой крапивой: Зеленъ зелникъ
копривалникъ. *М.* 204.

Коситрънъ *с. м.* = коситро, олово:
Юван ми бѣли градъ градемѣ Солово го
зѣт зѣдаше С коситрън го покриваше.
Ил. 311. Думата коситрън е станжала по
проста народна етимологія отъ гръцката
коситра (калай) и е употребена тука
като сложна дума, излѣзла отъ *косм* и
трън, подобно на *стръчи-упашка*. *Ил.* 314.

Кочийка *с. ж. ум. отъ* кочия: Я си
слѣзни отъ кочийка. *Ил.* 23.

Кошчийна *с. ж.* кость: Зло кучѣ ни
кошчийну глѡдже, ни гѣу другому дава
Сб. 142.

Криеница *с. ж.* игра въ прятки.

Купѣнчо *с. с.* купенное дитѣ: Кралѡтъ
го рече купѣнчо (купѣно дитѣ). *Книж.* II, 41.

Курелникъ *с. м. сим.* рѣка, оратникъ
см. последнее слово.

Кузъ *пр.* короткий: Колку деца ке
имать за да играатъ, секое ке си иматъ по
едно кусо стапче. *Сб.* 155.

†**Кутъръ** *пр.* несчастный, *сим.* горькъ.
Драл. 505. *ср.* кутроублъс, кутроубла,
kahlkörfig, unglücklich.

Ламбантинъ* *с. м.* = ланбантинъ: За-
веди го на ламбанти, Да ми ковьтъ вра-
на коня. *Ч.* 268. Отговаря ламбанчито. *ѡ.*

Ланко *с. с.* яблоко: Самовѣлско ланко.
Книж. 52.

Лахамъ *се* *м. св.* случусь (*отъ* греч.
λαχώνω): Лахалу са та свѣати Ѓьорги пѣд-
нал на чоарнеат увѣн и увѣнат гу изнел
на чоарна диньѡа. *Сб.* 118 *ср. ѡ.* 75. *ср.*
слахамъ се.

Лелѣж *се* *м. дл.* = люлѣж са, коли-
шусь, качаюсь: Що ми сѣ бѣлен, лелѣнть?
М. 261. Неда седи на одаротъ, Одаротъ
сѣ лелѣеше, Недино гърѡа бѣлѣеше. *ѡ.*
298. Царъ Костадинъ добра коня вѣ'атъ,
Потъ него сѣ зема лелѣеше. *ѡ.* 550.

Лели Лель *союзъ* 1) не ли, вѣдь: Ле-
ле брате, мило брате! Що си олку ра-
сипано? Лели бѣше ти подичень, Ти отъ
'сите деветъ браки! *М.* 200. Стоанъ ли!
и говореше: Стара майко, мила майко

Та лели сумъ млади Стоанъ. *В.* 334. *ср.*
М. 187. 2) если: Лель ти и мила невѣ-
ста, Лель ти толку въ сѣрце влегла, Ясъ
ке сѣ, сину, отруямъ. *М.* 255. *ср. М.* 77.
Мори Стоино, тенка Стоино! Лели си
скоро дойдена, Чи и ово мѣшко дете,
Що си спѣе въ колебката? *М.* 227. 3) и
вотъ: Па фатиха двата добра краля, Да
си пицать како лѣти змѣи. Лели дочу
Новаково дете, Новаково Грунца войво-
да. *М.* 143. Айти Петре, мое мило бра-
те! Лель те видофъ уш' едношъ со очи,
Айде сега, брате, ке те женамъ. *М.* 180.
А що бѣше Секула детенце, Лель потър-
на сабля отъ пожнича, И пресече шесть
Арапски алки, Та испуши шесть добри
юнаци. *М.* 143. *р.* 216.

Либѡвникъ *с. м.* = ница *с. ж.* *Ил.* 75,
219 = любовникъ, —ница. **Либѡвъ** *с. ж.*
Ц. = любовь.

Лико *с. с.* = лице: Да не църнишъ
кърната, Да не си грубишъ ликото. *Кн.*
207

Лубъ *с. м.* обечайка у решета: Лубъ
се зове кържлата дѣска на решетото. *Сб.*
94 *ср.* лѣбъ.

Лѣщѣж (са) *м. дл.* блещу. *Ц.*

Лѣжакъ *с. м. собир. отъ* лѣжъ: Тѣмѣн
лѣжакъ (шумакъ, хрътакъ). *Ил.* 33 35.

Магѣрщина *с. ж.* глупость. *Ц.*

Магѣръ *м. дл.* стрѣлаю: Язъ рече, ке
ти мета, ке ти пера, ке ти магѣръ, се ке
ти права. *Кн.* II, 41. *нѡвр.* магѣреѡш

Маяъ = майка: Салте сам ѣдно на маяъ.
Ил. 300.

Мамѡ *с. м.* **Мамѡа** *с. ж.* обман-
щикъ, —щица. *Ц.*

Мандахарамъ *м. дл.* Дай ми ѡхъ, Пе-
но, — ѡ рѣче момъка, като ѡхъ гледаше въ
очите и мандахараше бринкитъ на вѣже-
то съ левата си рѣжа. *Трудъ*, 458.

Мандахаранца *с. ж.* —рѣже, особое
движеніе руками во время пляски. *Ч.* 77
см. сл. подпъхваница.

†**Мѣндия** *с. ж. ср.* мандия въ сл., оче-
виднѡ названіе собаки: Нѣ мож' да влѣза'
кърсердар Во ѡваа каза О'хрицка, Од
ѡніе бѣго'ѡ О'хрицкѡ, Од ѡніе кѣчкѡ
мѣндии! *Пс.* 27, 352.

†**Маница** *с. ж. о монахинѣ*: Тамъ има,
тейни, манастирь Я въ манастиря килии
Я въ килийтъ мѣници, Мѣници калугери-
ци. *Бонч.* 12 *ср.* маньк.

Мартинка *с. ж.* = мартеница въ Ист.
България. *Сб.* 72.

Матѡръ *с. ж.* матъ: Кой си пѣма ни